

Sretan Božić i Nova godina

Autor Administrator

Svim ljudima
dobre volje

ĚESTIT BOŽIÆ

I SRETNA NOVA 2011.

Moj Svijet

Prikaz galerije

... I moralno

zdravlje i gospodarski razvoj društva u najvećoj mjeri ovise o obitelji. Ako je obitelj zdrava, ne bi trebalo ulagati tolika sredstva na po-pravne domove, centre odvikavanja od ovisnosti, na izljećenja psihičkih i tjelesnih oboljenja, već se daleko više može investirati u odgoj i obrazovanje novih naraštaja te razvojne programe društva. Zbog toga, mnogi poznavatelji društvenih zbivanja izlaze i put iz današnje moralne i gospodarske krize vide upravo u jačanju uloge obitelji... Iz božanih poruka kardinala Bozanića i mons. Barišića

* * *

Iz božane
poruke kardinala Josipa Bozanića

Obitelj kao
jamstvo čvrstoće društva

...Mnogi će
i danas reći da se u obiteljima susreću s teškim i živim problemima; da se obitelji ne mogu promatrati samo u idiličnoj slici zajedništva i ljubavi. Svjesni smo toga, ali u tim poteškoćama i dalje zrači istina da problemi nastaju upravo onda kada se zanemari konačno utemeljenje obitelji.

Znamo dobro
gdje završava obitelj u kojoj nema zajedništva, u kojoj se ne razmišlja i ne govori o izvoru i konačnom cilju života, u kojoj se ne pokušava u život

prevesti istina o ljudskoj stvorenosti. Zato poži-vam obitelji da se usude
»postati ono što jesu...

Braæo i

sestre, neka nas ne zbunjuje što i u našemu hr-vatskom društva postoje oni koji na sve moguæe naèine æele poljuljati vrijednost obitelji, ali i vrijednosti koje su s njima povezane. Njihovi su ciljevi prilièno jasni, a njihova nastojanja još snaænije podcrtavaju vaænost do koje nam treba biti stalo. Obitelj nije samo temeljna stanica društva, nego je jamstvo èvrstoæe društva. Toliko smo puta osjetili da u trenutcima kada sve djeluje poljulja-no i kada nedostaju svjetionici, oslo-nac traæmo u Bogu i obitelji. Znamo dobro kako završava narod koji ne njeguje zajedništvo i kojemu nije stalo do vrijednosti dara æivota.

Iskorjenjivanje

ljudi iz obitelj-skog ozraèja olakšava oduzimanje pripadnosti, kao i slabljenje identiteta. Unošenjem razdora u obitelji lakše se dolazi do nesloge u nacio-nalnome biæu. Promicanjem izdvo-jeosti pojedinaca koji nemaju svoje kulturno i duhovno zaleæe osiromašuje zajedništvo koje oplemenjuje. Ako dakle æelimo dobro svo-mu narodu, pošovæemo obitelj, èuvati ju i štiti. A vi, drage obitelji, ne prepustite svoje æivote i æivot Hrvatske Domovine drugima...

* * *

Iz boæiæne

poruke mons. Marina Barišiæa

Obitelj kao kljuè naše buduænosti

... Dobro smo

svjesni da obitelj danas, kao i nazaretsku Josipa i Marije, sureæu razne poteškoæe, duhovne i društvene: tra-æenje krova nad glavom, nezaposle-nost, mala primanja, prekovremeni neplaæeni rad, rad i nedjeljom, po-teškoæe u odgoju, nerazumijevanje, osamljenost, ugroæenost vredno-ta pa i vrednota same obitelji koju bi neki, zamislite, htjeli vidjeti kao izvor nasilja i svih zala.

Ipak, uza

sve izazove i poteškoæe, sadašnje i buduæe, obitelj jest i ostaje najidealnije

mjesto rađanja i odrastanja čovjeka. Tu smo prihvaćeni i voljeni, ljubljani i osposobljeni za život i ljubav. Ne smijemo zaboraviti da je obitelj univerzalna, temeljna vrednota ljudskoga roda, ispisana rukopisom i pečatom Božje ljubavi, osvjetljena svjetlom objave. Obitelj je, braćo i sestre, ključ naše budućiosti. Obitelj, po svojoj naravi kao »socijalni sakrament«, brak i obitelj itekako utječu na rast i razvoj društva u cjelini. U obitelji se rađa i oblikuje lice svakog, pa tako i hrvatskog naroda.

I moralno

zdravlje i gospodarski razvoj društva u najvećoj mjeri ovise o obitelji. Ako je obitelj zdrava, ne bi trebalo ulagati tolika sredstva na porodne domove, centre odvikavanja od ovisnosti, na liječenje psihičkih i tjelesnih oboljenja, već se daleko više može investirati u odgoj i obrazovanje novih naraštaja te razvojne programe društva. Zbog toga, mnogi poznavatelji društvenih zbivanja izlaz i put iz današnje moralne i gospodarske krize vide upravo u jačanju uloge obitelji...

Obitelj

nije samo pravna, socijalna i ekonomska jedinica društva, ona je prije svega zajednica ljubavi i uzajamnosti, darovanosti i otvorenosti životu. Obiteljski odnosi ispisani su Božjim rukopisom i kao zajednica ljubavi znak je one iste vjerne ljubavi, koju Bog u betlehemsom Djetetu očituje svijetu. Zato je obitelj uz sve poteškoće svetište sebedarne i vjerne ljubavi.

Obitelj u

svjetlu Božjega naj-bolja je dijagnoza i terapija društva; ona u sebi nosi snagu samoizlječenja koju betlehemska Djeteta želi ostvariti u obiteljima i u društvu. Uza sve poteškoće, obitelj je ne samo put budućiosti, već i otvorenost Nebu. Isus je svojim rođenjem u obitelji povezoao nebo sa zemljom...

* * *

Iz Božjega poruke kardinala Josipa Bozanića

upućene hrvatskom narodu 2008. god., ali sasvim sigurno aktualne i danas

(...) Naše suvremeno društvo stvara velik broj dobara, ali ih ujedno brzo troši. Umnaža životne ponude: dojmove, osjećaje, iskustva. Stvara umjetne vrijednosti kako bi se još više moglo trošiti, povećavajući žurbu i nemir. Rađa neprestane promjene, pokretljivost, izvanjska događanja, obilje predstava...No, istodobno proizvodi tjeskobu i životni umor. Sve se to pretvara u krhotine življenja, u površno skupljanje nepovezanih dijelova koji čovjeka ostavljaju nezadovoljnim, razočaranim i praznim. Nažalost, često se to događa i s raznim duhovnim ponudama.

* * *

(...) Bog je prihvatio našu slabost; ponio je u sebi težinu zla izlažući se odbijanju, poniženju i umiranju. Ljubav prema čovjeku, ljubav prema svijetu – to ga je stvorio, očitovala se u mudrosti križa, u sili Božjoj koju ovozemaljska mudrost ne razumije. Neuvjetovana i milosrdna ljubav objavljuje se u potpunosti u Raspetome, ali je vidljiva i u betlehemske Djetetu.

Pozvani smo u vjeri prihvatiti Božju ljubav na takav način da po nama progovara: služenje, opranostanje, ljubav prema bližnjima. To je put koji osvjetljuje ljepotu i nadu življenja. Tim se putem učvrstimo obitelji, izgrađujemo kršćanska zajednica i oplemenjuje društvo.

I dok se čini da evanđeoski navještaj nema puno zajedničkoga s našim stvarnim problemima, niti se tiče naše svakidašnje brige: rada, doma, uspjeha, sigurnosti, možemo se pitati uspjevamo li uopće, pod teretom neposrednih interesa, otkriti i vidjeti životna pitanja na koja Krist daje odgovor i želi da ga svaki od nas čuje.

Posljednjih se mjeseci diljem svijeta, pa tako i u hrvatske društvu, često čulo govoriti o krizi i recesiji. One znače životnu nesigurnost, tegobe i uzmicanja, povlačenje i odstupanje od zacrtanoga. S njima se lako u ljudima izaziva malodarnost i nepovjerenje; osjećaj pritijenosti i neslobode. Tim se riješnikom koriste oni koji svoje uporište pronalaze u zemaljske, koji su se suočili s nestalnošću gospodarske zbilje, s neizvjesnom dinamikom težnje prema probitku ili planiranomu napretku(...)

(...) Uistinu, zbog čega se u svijetu osjeća kriza, nesigurnost? Pred čime se i zašto uzmiče? Što su razlozi posustajanja? Da bi se odgovorilo na ta pitanja, dovoljno je postaviti njima komplementarna: Na čemu je građena sigurnost? Kamo se to uputilo i koji su bili ciljevi? Kakva je bila hrana izdržljivosti i koja su uporišta izabrana? I ranije se znalo da svjetska ekonomija tim putem ne može stalno biti u rastu, ali se to nije htjelo spominjati jer nas suvremeno društvo učini živjeti danas, trošiti danas, a sutra će se vidjeti. Mi se kršćani ne čudimo, jer sve čemu u dnu ne vidimo Boga, držimo nestalnim i prolaznim. Sve što za konačni cilj nema vječnost, osuđeno je na vremenitost koja razočarava. Ako Bog nije postavljen kao temelj, gradi se na prividu ljudske veličine(...)

(...) Naš je suvremeno društvo stvara velik broj dobara, ali ih ujedno brzo troši. Umnaža životne ponude: dojmove, osjećaje, iskustva. Stvara umjetne vrijednosti kako bi se još više moglo trošiti, povećavajući žurbu i nemir. Rađa neprestane promjene, pokretljivost, izvanjska događanja, obilje predstava...No, istodobno proizvodi tjeskobu i životni umor. Sve se to pretvara u krhotine življenja, u površno skupljanje nepovezanih dijelova koji čovjeka ostavljaju nezadovoljnim, razočaranim i praznim. Nažalost, često se to događa i s raznim duhovnim ponudama.

Moderno društvo prisiljava nas da stavimo u središte stvari, novac, bogatstvo, uspjeh, zaboravljajući čovjekove prave vrijednosti: zajedništvo, solidarnost, vjeru, nadu...Usmjerujući pogled prema vlastitoj nutrini, vidimo da u nama živi želja za puninom, za iskustvom istinske sreće. Ipak, sve više postajemo svjesni da postoji nerazmjer između želja koje nosimo u sebi i naših mogućnosti da ih ostvarimo. Ostvarivost ostaje djelomičnom, a kao najbolji pokazatelj je nužnost umiranja. Da bi se čovjek obranio od smrti, da bi prigušio strah i tjeskobu, da bi se osjetio sigurnim, upućuje se u trku za užicima, posjedovanjem i moći.

Takav stav rađa sebično dosizanje svojih ciljeva i lažnu samodostatnost. U nemogućnosti da dodirne stvarni odgovor na pitanje životne bezmjernosti i sreće, jača osjećaj nutarnjega razdora, lomova koji postaju izvorom malodušja i očaja.

Kako mogu odvagnuti svoj život u ograničenosti zemaljskoga ako ne u mjeri neizmjernoga i vječnoga? Božić nam donosi obzorje beskonačnoga dobra. Bog je taj kojega tražimo s one strane zemaljske zbilje; on nas pomoću stvorenoga privlači svojom prisutnošću koja po njegovoj stvoriteljskoj i otkupiteljskoj ljubavi živi u svijetu.

(...) "Bog, rođen od Oca prije svih vjekova", Svevladar, izložen je hladnoći i opasnosti, u potrebi za najosnovnijim životnim prostorom. U posvemašnjemu siromaštvu, iz kojega se nema kamo uzmaknuti u materijalnome smislu, ipak je živio jedno bogatstvo – obitelj. Bogatstvo ljudskosti i ljubavi kojim je očitovao važno uporište našim nesigurnostima.

Rođenje Božjega Sina u obitelji izaziva nas na zalaganje oko kulture koja u svoje središte stavlja: osobu, uzajamno sebedarje, život, obitelj, kreativnost u dobru, nadu. Vjernost i stalnost supružnika, rađanje i odgajanje djece, vjerski odgoj, to su čvrsti temelji društva. U takvome se ozračju može tražiti jamstvo za zadovoljstvo, jer se u kršćanskoj kulturi trajno računa s dimenzijom križa. Takav oblik društvene stabilnosti traži i zakonsku i ekonomsku potporu države i društva i ne može se izjednačiti s niti jednim od oblika zajedničkoga življenja. Štoviše, treba izbjegavati sve što može potamniti njegovu vrijednost i dovesti u pitanje njegovu nezamjenjivu ulogu.

Upravo zbog toga pozivam sve nas koji vjerujemo u Krista da se životno zaustavimo na radosnome događaju božićne svetkovine i da uđemo u ljepotu koju nam Bog daje okusiti najviše u zajednici koja slavi i koja ne prekida svoje slavlje sa završetkom obreda. Slavlje Božića poziva nas na razmatranje što je bitno u životu, a što je od drugotnog značenja, iako potrebno(...)

(...) Molimo za one koji žive u nevjeri, u sumnji, za one koji su zatočnici praktičkoga materijalizma i sebičnosti, za sve koji su ravnodušni, za žrtve nasilja, sukoba i društvenih nepravda, za rastavljene i osamljene, za bolesne i napuštene, za nezaposlene i beskućnike.

Što zaželjeti kao čestitku za Božić, nego ponoviti riječi proroka, ispunjene Kristovim dolaskom: "Narod koji je u tmini hodio svjetlost vidje veliku" (Iz 9, 1). I dok tmine zastiru pogled, toliko je dobrih ljudi koji sjaje ljubavlju. Neka nam Gospodin udijeli milost da ne previdimo veliku svjetlost Bogočovjeka na zemlji. Po zagovoru Presvete Bogorodice Marije

neka Gospodin izlije svoga Duha na sve obitelji, osobito na djecu, a bolesnima ulije snagu i strpljivost koja izvire iz Kristove poniznosti i radosti!

Ėestit vam BoŹiæ i blagoslovljena nova 2009. godina!

Vaš kardinal Josip Bozaniæ